

בש"פ 5355/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5355/16

לפני: כבוד השופט מ' מזוז
פלוני המבקש:

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות עրר על החלטתו של בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד (כב' השופט מ' ברק נבו) בעמ"י
4.7.2016 1373-07-16

בשם המבקש: עו"ד קרן ארבל

ההחלטה

1. המבקש נחشد ביצוע מעשה מגונה. במסגרת דיון בבית משפט השלום בעניין מעצרו עתר המבקש לאיסור פרסוםשמו. המדינה התנגדה לאיסור פרסום בטענה כי למשטרת ידוע על מתלוננת נוספת וכי יתרן שיש עוד מתלוננות נוספות; ובית משפט השלום (כב' שופט א' ברגנר) דחה את הבקשה.

2. המבקש עրר על ההחלטה לבית המשפט המחוזי. עירר נטען כי המבקש הוא אדם מסורתי וכי פרסום שמו יגרום נזק לו ולבני משפחתו שייהו אף נתונים להוקעה פומבית. בית המשפט המחוזי (כב' השופט מ' ברק-נבו) דחה את העירר. נקבע כי המבקש לא הוכיח קיומו של "נזק חמור" מעבר לנזק ה"רגיל" שנגרם לכל אדם הנחشد ביצוע עבירות מין, ועל כן לא קמה עילה לאיסור את עמוד 1

פרסום שמו בהתאם לסעיף 70(ה1) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט). מכאן בקשה רשות הערער שלפני.

3. דין הבקשה להידוחות. הבקשה אינה מעוררת כל שאלה עקרונית החורגת מעניינו הפרטני של המבוקש - עניין אשר נבחן לפני שתי ערכאות שיפוטיות. סוגיית איסור פרסום שמו של ח嗓ד לפי סעיף 70(ה1) לחוק בתי המשפט נדונה לא אחת בפסקתו של בית משפט זה (ראו, למשל, בש"פ 5759/04 תורג'מן נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(6) 658 (2004), ובሪ כי שאלת יישומו של הדיון במקורה קוגנקטרי אינה מצדיקה דיון לפני ערכאה שלישית במספר (בש"פ 3228/15 פלוני נ' מדינת ישראל (2015.10.5); בש"פ 6806/14 חכים נ' מדינת ישראל (15.10.2014)).

4. לעומתם מן הצורך אוסף, כי דין בקשה רשות הערער להידוחות גם לגופה. כפי שקבע בית המשפט המחויז, המבוקש לא הוכיח קיומו של "נזק חמור" מעבר לנזק ה"רגיל" שנגרם לכל אדם הנחشد בביטוי עבירות מין; בהקשר זה אין די בטענותיו כי הוא אדם מסורתי וכי משפחתו תינזק מעצם הפרסום. בנוסף, גם אם היה מוכיח קיומו של נזק חמור, לא הוכיח המבוקש כי באיזו בין הנזק עשוי להיגרם לו לבין העניין הציבורי שבפרסום שמו, בנסיבות המקירה, ידו של הראשון על העלוונה (בש"פ 6806/14 הנזכר לעיל).

5. הבקשה נדחתה.

ניתנה היום, כ"ט בסיוון התשע"ו (5.7.2016).

שפט